

NEKOŘSKÝ

2009

ZPRAVODAJ

4 • podzim

Nečekaně brzo, což asi nikdo nepamatuje, 14. a 15. října 2009 přišla zima.

Z obsahu

- Z jednání zastupitelstva
- Historie obce - 20 let od sametové revoluce
- Neobvyklý koníček
- Záchranáři v Necoři
- Vzpomínky na tábor
- Myslivecké sdružení Necoř
- Mateřská škola Necoř
- SDH Necoř
- Obnovení obrázku ve Studenci
- Druhá pohádková cesta
- LHL 2009/2010
- Svatováclavský turnaj
- Cestománie – Asie
- Pozvání
- Společenská kronika

Z jednání obecního zastupitelstva

14. července 2009

Pomoc občanům v obci Bernartice. Starosta informoval OZ o povodních a následných škodách na Jesenícku. Farnost Nekoř, SDH, TJ Sokol, občané obce, DV Konzum, f.á. Hellas Nekoř, se rozhodli finančně i materiálně přispět přímo nejvíce postiženým rodinám v obci Bernartice. OZ záležitost projednalo a rozhodlo, přispět z rozpočtu částku 5 600,-Kč. rodinám této obce.

Starosta, zástupce farnosti a spolků osobně předají finanční prostředky rodinám vybrané ve spolupráci s tamní Charitou. Hlasováno: 6 – 0 – 0

8. září 2009

Czech POINT. Starosta seznámil OZ s podmínkami a rozhodnutím o poskytnutí neinvestiční dotace obcím na zřízení kontaktního místa v projektu Czech POINT. Dotace ze strukturálního fondu 79.837,- Kč = 85%, z rozpočtu obce 14 090,- Kč = 15%, OZ souhlasí. 8 – 0 – 0

Pozemkové záležitosti

• Vlastníci bytového domu čp. 316 podali prostřednictvím SBD žádost o odkoupení st.p. č. 576 o výměře 181 m² a p.p.č. 2137/1 o výměře 1 209 m². Jedná se o stavební pozemek pod bytovkou a přilehlá zahrada k bytovce. Uvedené pozemky jsou doposud ve vlastnictví obce. OZ s prodejem souhlasí. Starosta zveřejní nabídku na úřední desce. 8 – 0 – 0

• Dále bylo projednáno provedení směny pozemků s p. Václavem Faltusem. Jedná se o pozemek za novým sídlištěm, který je v majetku pana Faltuse a v budoucnu se zde plánuje rozšíření zástavby. Starosta připraví návrh směny.

• Dále byla podána informace o provedení směny pozemků s p. Šefcem u ZŠ.

Oprava komunikací. Starosta seznámil OZ s provedenou opravou části místních komunikací, další část bude vybrána po provedení obhlídky a poradě s odbornou firmou.

Různé

• Žádost o dotaci z POV na rok 2010 je nutno podat do konce září. V návrhu jsou dvě možnosti: pokračovat v opravách místních komunikací nebo provést opravu elektroinstalace na sále KD, která je již nevyhovující, nespĺňuje požadavky platných norem a musí se provést výměna. OZ rozhodlo podat žádost na opravu elektroinstalace na sále KD. 8 – 0 – 0.

• Informace starosty o pomoci rodinám postiženým povodní v červnu 2009 v obci Bernartice na Jesenícku. Farnost Nekoř vybrala 45 100,- Kč, SDH 5 000,- Kč, TJ Sokol 4 000,- Kč, občané obce 4 800,- Kč, DV Konzum 1 500,- Kč, obec z rozpočtu 5 600,- Kč. Firma Hellas věnovala cca 100 párů kvalitních ponožek a dětské punčocháčky. Celkem bylo vybráno 66 000,- Kč. Tato částka byla osobně předána přímo nejvíce postiženým rodinám ve spolupráci s tamní charitou: 33 000,- Kč rodině Scheiberové a 33 000,- Kč rodině Chromíkové. Ponožky a punčocháče rozdělila charita i mezi ostatní poškozené rodiny. Všem dárcům srdečně děkujeme.

• Starosta seznámil OZ a přítomnou veřejnost s průběhem rekonstrukce sportoviště. Vše je v souladu s harmonogramem prací. Dále upozornil, že je staveniště uzavřeno po celou dobu výstavby a nelze ho do kolaudace nikterak užívat. Letošní zimu led nebude.

• Starosta informoval, že nové židle a stoly do restaurace KD a záclony na sál KD jsou objednány a do konce září mají být dodány.

• Starosta jednal s DI Policie ČR ohledně parkoviště před KD a přilehlé křižovatky. Nakreslení čár situaci neřeší a proto se bude hledat další řešení.

• Pan Jiří Vencl podal nabídku na zimní údržbu místních komunikací OZ bere na vědomí.

• Pan Vodička podal žádost na umístění poutačů své restaurace na sloup veřejného osvětlení u Sou-

kupových a zábradlí u čekárny u Lehků. OZ souhlasí a navrhuje zpoplatnění, které bude řešeno finančním výborem.

- P. Lehký: prořezávka keřů za hrází – zasahují do komunikace, dokončení úprav urnového háje, stav prací čp. 144 - projednáno.
- P. Krejsa: špatné značení křižovatky u Lehků, neposečené pozemky, příjezd na hřiště od Smejkalů, - projednáno.
- P. Zářecká: navýšení rozpočtu MŠ, řešení s finančním výborem, účetní a školskou radou.
- Ing. Pomikálek: setkání důchodců, vítání občánků - řešit po stanovení termínu voleb.
- P. Bednářová: živý plot u chalupy p. Smetanové - vyřešeno
- P. Faltusová: budova čp. 214 řešit stav ohrožení, svodnice v cestě u sv. Trojice na Vejrově - řešeno ve spolupráci s fi. Klas.

8. října 2009

Obecně závazná vyhláška. Starosta seznámil OZ s Obecně závaznou vyhláškou obce Nekoř č.1/2009 o místním poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj. OZ Nekoř předloženou vyhlášku schvaluje a zároveň ruší vyhlášku č.2/1998 obce Nekoř o místním poplatku za provozovaný výherní hrací přístroj. 9 – 0 – 0

Finanční a majetkové záležitosti

- Starosta seznámil OZ s provedením dílčího přezkoumání hospodaření obce Nekoř za rok 2009.
- Konstatuje, že byly zjištěny méně závažné chyby a nedostatky. OZ bere na vědomí a pověřuje starostu a účetní odstranit chyby a nedostatky nejdéle do 28.2. 2010. 9 – 0 – 0
- OZ schvaluje doplatek Základní škole Nekoř z důvodu chybějícího počtu žáku v ZŠ na počet tříd (11 žáků chybí) na tarifní platy ped. a neped. pracovníků od 1.9.2009 do 31.12.2009 částku 57 000,- Kč a od 1.1.2010 do 31.8. 2010 částku 114 000,- Kč. Účetní OÚ vypracuje rozpis plateb. 9 – 0 – 0
- Sdružení obcí Orlicko požádalo OZ o možnost krátkodobé finanční půjčky na propagační materiály. Obec má vlastní úvěr na rekonstrukci sportoviště. Z tohoto důvodu nemůže sdružení vyhovět. 9 – 0 – 0
- Nájemci restaurace KD požádali o snížení nájemného v zimním období z důvodu zvýšených nákladů na otop a netěsnost oken. OZ se snížením nájemného nesouhlasí. Rozhodlo neprodleně řešit rekonstrukci oken a přispět nájemcům na vytopení sálu pro akce pořádané obcí částkou 3 000,- Kč v roce 2009 a případně 3 000,- Kč v roce 2010. Na příspěvek bude uzavřen dodatek k nájemní smlouvě. 9 – 0 – 0
- Náboženská obec CČSH v Nekoři požádala o příspěvek na opravu hlavních dveří do sboru. OZ rozhodlo přispět 50%, což činí 9 600,-Kč. 9 – 0 – 0
- OZ schvaluje na žádost Farnosti Nekoř příspěvek na varhaní koncert v rámci Orlicko-kladského varhanního festivalu ve výši 5 000,- Kč. 9 – 0 – 0
- OZ projednalo žádost města Letohrad k úhradě školného za žáky dojíždějící do jejich školských zařízení, kteří mají trvalé bydliště v Nekoři. Město požaduje částku na školní rok 2008/2009 5 000,- Kč za žáka a za rok 2009/2010 6 000,- Kč. Z Nekoře dojíždí do Letohradu 35 žáků. Záležitost bude s městem ještě s vyjádřením finanční komise projednána. 9 – 0 – 0
- Školné za žáky docházející do školských zařízení v naší obci, kteří mají trvalý pobyt jinde, se nemění. ZŠ 2 000,- Kč a MŠ 1 000,- Kč. 9 – 0 – 0
- Majitel restaurace U Vodičků pan Vodička, požádal OZ o umístění reklamy v dolní části obce. Reklama na sloup VO nebude zpoplatněna a reklama na u autobusové zastávky bude zpoplatněna částkou 1 000,- za rok. 9 – 0 – 0

Různé

- Starosta seznámil OZ a veřejnost s průběhem prací na rekonstrukci sportoviště. Práce jsou v souladu se stanoveným harmonogramem.
- OZ projednalo žádost manželů Sršňových na zachování autobusové zastávky Letohrad-náměstí. Rozhodnuto záležitost řešit jednáním s vedením města Letohrad a následně i dopisem na Pardubický kraj.
- OZ požaduje v novém jízdním řádu zachování stávajícího času odjezdu linky 23 Letohrad – České Petrovice v 18,10 hod. a v pátek tento odjezd změnit na odjezd až v 18,50 hod. z důvodu návaznosti vlakových spojů pro vracející se studenty.
- OZ projednalo přípravu zimní údržby místních komunikací. Údržba s budeme prováděna obdobně jako v loňském roce za pomoci fi. Klas Nekoř a pana Michala a Jiřího Vencla. Chodníky se budou udržovat dle situace a možnosti, nebude se provádět posyp chodníků.
- Ing. Pomikálek seznámil OZ s možností požádání o dotaci PK na zakoupení krátkovlnných vysílaček pro zásahovou jednotku SDH Nekoř.
- Úprava časů veřejného osvětlení - bude provedena po konzultaci potřeb svícení pro pracovníky pekárny a Klas Nekoř

Slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

5. října letošního roku byl slavnostně zahájen provoz nově zrekonstruovaných přednádražních prostor v Letohradě nákladem 34 mil. Kč za finanční pomoci Evropských fondů a Pardubického kraje. Současně bylo otevřeno nové autobusové nádraží. Jedno z nejfrekventovanějších míst města má zcela nový moderní kabát. Výstavbou nového autobusového nádraží se městu podařilo propojit železniční a autobusovou dopravu. Navíc se výrazně uleví historickému centru města – náměstí. Dle slov starosty pana Petra Fialy, „Prospěch z tohoto díla budou mít bezpochyby všichni, místní občané, podnikatelé, turisté i cestující veřejnost“. Rekonstrukce byla provedena především za účelem, aby došlo k novému autobusovému terminálu, zvýšení bezpečnosti a komfortu pohybu chodců dobudováním chodníků, vybudováním nových parkovacích míst a celkového zkvalitnění životního prostředí v této oblasti.

Co to bude znamenat pro naše občany dojíždějící do Letohradu. S platností nového jízdního řádu od neděle 13. prosince bude z naší strany zrušena autobusová zastávka Letohrad-náměstí. Na náměstí bude zajiždět pouze jedna linka 700960 spoj č.12 s odjezdem 7.22 hod ze zastávky Nekoře – náměstíčko (školák). Ostatní spoje budou zajiždět a odjíždět pouze z autobusového nádraží. Dle sdělení dopravní komise města, bude zde možnost přestupu na spoje Žamberka - Jablonného nad Orlicí, které bude možno využít na náměstí či opačně na nádraží. Ovšem bude zapotřebí další jízdenka a cesta do města se tak značně prodraží.

S přicházejícím zimním obdobím vás chci opět informovat, že zimní údržba místních komunikací budeme prováděna obdobně jako v loňském roce za pomoci fi. Klas Nekoř a pana Michala a Jiřího Vencla. Chodníky se budou udržovat dle situace a možnosti, nebude se provádět posyp chodníků. Proto vás předem upozorňujeme, že je nutno brát na tuto situaci zřetel, vybavit se vhodnou obuví, vyhýbat se zledovatělým úsekům a k chůzi používat s opatrností posypané kraje vozovky. Majitelé vozidel (především na sídlišťích) žádáme, aby své vozidla parkovali mimo veřejné komunikace a zachovali volný průjezd při úklidu sněhu. Děkuji za pochopení

Josef Dostálek, starosta

Pozn. Dalším jednáním se starostou města Letohrad bylo alespoň dosaženo, že z náměstí bude odjíždět i první odpolední autobus (nyní odjezd v 13,48)

J. Pomikálek

Upozornění

Změna pracovní doby v Kadeřnictví v Nekoři

Stálá pracovní doba

ČT 13 – 19 9 – 13 dle objednání

Pá 9 – 15 15 – 19 dle objednání

So – dle objednání

Lze i v jiný čas domluvou při objednání – tel. 732 175 250

Co se chystá v roce 2009

Listopad

21.11. Valná hromada SHD k 135. výročí

28.11. tradiční countrybál

Upozornění finančního úřadu

Mění se den zaplacení daní finančnímu úřadu

Česká daňová správa upozorňuje daňové poplatníky, kteří platí daň bezhotovostním převodem nebo platbou prostřednictvím České pošty, že dochází ke změně dne zaplacení, tedy dne, kdy je daň finančnímu úřadu zaplacená. Dne **1. listopadu 2009** totiž vstoupí v platnost novela zákona o správě daní a poplatků, která nově upravuje „Den platby“. Doposud se za den platby považoval den, kdy platba odešla z účtu poskytovatele platebních služeb. Od listopadu letošního roku však tímto dnem bude den, kdy je platba připsána na účet finančního úřadu. To znamená, že pro řádné zaplacení daní je třeba počítat i s časem, které budou peněžní ústavy potřebovat na převedení příslušné částky.

U platby v hotovosti na pokladně finančního úřadu se nic nemění a dnem platby zůstává den převzetí hotovosti.

Magnetická rezonance

Během podzimních měsíců roku 2009 se nám v Orlickoústecké nemocnici, a.s. podařilo otevřít zcela nové pracoviště **MAGNETICKÉ REZONANCE**.

Je to pracoviště, které zásadním způsobem přispěje k podstatně vyšší kvalitě vyšetřování obyvatel okresu Ústí nad Orlicí a výrazně zvýší dostupnost tohoto vyšetření právě pro obyvatele našeho okresu. Pro pacienty východní části Pardubického kraje odpadne dlouhé dojíždění do krajského města i jinam a výrazně se zkrátí čekací doby, které jsou nyní 6 - 8 týdnů.

Úkolem Orlickoústecké nemocnice, a.s. musí být mimo jiné rychle vyšetřit a diagnostikovat potíže a stejně rychle zajistit cílené vyřešení zjištěné diagnózy, ať už přímo na místě nebo na vyšším klinickém či fakultním pracovišti. Pro neustále se rozšiřující indikační možnosti, neinvazivitu, absenci škodlivých efektů, zejména ionizujícího záření, a jedinečný diagnostický přínos se vyšetření pomocí MR stalo zcela běžnou metodou, která by neměla chybět ve spektru vyšetřovacích metod. S MR dnes stojí a padá účelná a efektivní diagnostika v řadě medicínských oborů – neurologii, ortopedii, pediatrii, traumatologii, onkologii, vnitřním lékařství a chirurgii. Řada diagnóz se již bez tohoto vyšetření nedá udělat.

Přístroj včetně stavebních úprav bude stát nemocnici 40 mil Kč. Nechceme stát s nataženou dlaní a čekat na státní či krajské dotace, vše si financujeme sami. Ale pomoc širokého okolí nám alespoň trochu ulehčí splácet tuto velikou investici, která jednoznačně pomůže při zjišťování diagnózy a bude velkým přínosem pro obyvatele našeho okresu.

Pro tyto účely jsme založili veřejnou sbírku a budeme Vám vděční, pokud byste nám mohli pomoci jakoukoliv částkou. Číslo účtu u ČSOB: 232331554/0300, variabilní symbol 0987, konstantní symbol 558. Děkujeme za jakoukoliv pomoc.

MUDr. Martin Procházka, ředitel Orlickoústecké nemocnice, a.s.

Poděkování za povodňovou sbírku

Pomoc rodinám postiženým povodní v červnu 2009 v obci Bernartice na Jesenicku.

Farnost Nekoř vybrala 45 100,- Kč, SDH 5 000,- Kč, TJ Sokol 4 000,- Kč, občané obce 4 800,- Kč, DV Konzum 1 500,- Kč, obec z rozpočtu 5 600,- Kč. Firma Hellas věnovala cca 100 párů kvalitních ponožek a dětské punčocháčky. Celkem bylo vybráno 66 000,- Kč. Starosta obce Josef Dostálek, účetní obce Marie Glonková a duchovní správce farnosti ThDr. Andrzej Götz pak tyto prostředky 24. července spolu s pracovníci Charity Javorník předali dvěma rodinám ve Vlčicích a Bernarticích na Jesenicku.

Děkovný dopis od pracovnice Charity:

„Dobrý den, ještě jednou bych Vám ráda poděkovala za Vaši pomoc. Napiši Vám něco málo o rodinách, kterým jste darovali finanční částku.

Rodina Schreiberova, Vojtovice, část obce Vlčice. Mladí manželé mají tři děti ve věku 13,10,2 roky. V domácnosti s nimi žije dědeček, který je nemocný, má rakovinu, jezdí na chemoterapie. Voda jim odřízla cestu k domu, několik dní se nemohli dostat ke svému domu. Voda odnesla velkou část zahrady, na které stály voliery s andulkami. Tyto andulky sloužily na prodej a jen na těchto andulkách vznikla škoda ve výši 80 000Kč. Voda jim zaplavila přízemní obytné prostory, stodoly a sklepy. Byl zničený traktor, který sloužil při práci na poli. Vaše finanční podpora jim určitě velice pomůže.

Druhou rodinou, které jste darovali finanční částku je rodina Chromikova z Bernartic. Obec Bernartice je jedna z nejvíce postižených obcí na Jesenicku. Starší manželé žijí v těsné blízkosti potoka. Voda jim zaplavila celý sklep a přízemí do výšky 80cm. Celé přízemí je neobyvatelné, stěny jsou osekány a podlahy vykopané. Všechn nábytek, který byl v přízemí je zničený. V přízemí se nacházel obývací pokoj, kuchyň a pokoj.

*Ještě jednou Vám velice děkuji za Vaši ochotu a pomoc. S pozdravem a přáním hezkého dne Dagmar Polčáková, humanitární úsek,
email: humanitarka.javornik@charita.cz, mobil: 731 705 765, web: www.javornik.charita.cz
Charita Javorník, Lidická 89, 790 70 Javorník*

Z historie obce – 20 let od Sametové revoluce

Přinášíme vzpomínky několika pamětníků na události před 20 lety...

Sametová revoluce dorazila před 20 lety i do Nekoře

Události 17. listopadu 1989 vyburcovaly veřejnost zbavit se komunistické diktatury a nesvobody. Obrovské manifestace studentů, občanů podporované umělci a církevními hodnostáři vyústily ke vzniku Občanského fóra vedeného Václavem Havlem. Jeho cílem bylo ukončení vedoucí úlohy KSČ na všech úrovních. Stotisícové shromáždění v Praze na Letenské pláni, svatořečení Anežky České se stalo výzvou i pro ostatní města a obce v celé republice k odstavení nedotknutelné moci komunistické strany. OF bylo volné sdružení občanů různorodých názorů, spojovalo je však skončení s komunismem, zavedení demokracie, svobodného rozhodování a skutečné svobodné volby.

S myšlenkou založit OF i v Nekoři co nejdříve přišli manželé Holancovi. Již začátkem prosince byla ustanovena pracovní rada OF, složená z nezávislých Františka Slavíka, MUDr. Ročka a Kučír-

ka, Josefa Luxe st., Václava Faltuse, Holance a Straky. Konalo se několik besed s veřejností a bylo dohodnuto uspořádat veřejnou schůzi nekořských občanů v sále kulturního domu. Kdo je pamětník, dá mi za pravdu, že tak zaplněn sál nebyl nikdy ani o plesech. Potvrdil se společný zájem skoncovat s komunismem. Přes některé výpady vůči místním členům KSČ, byl večer korektní. Na této schůzi byli odsouhlaseni mluvčí OF František Slavík, Josef Lux a Jaroslav Kučírek. Ti se museli zúčastňovat jednání OF v Ústí n. Orli. A jednat s MNV o rekonstrukci a odstranění povinné nadvlády KSČ. Po několika jednáních došlo k mimofádnému zasedání národního výboru, kdy již několik členů KSČ se vzdalo svého mandátu. MNV byl doplněn zástupci OF. Následná volba postavila do čela obce Františka Slavíka, zvolila místopředsedu MUDr. Josefa Ročka a za člena rady Langra. Dosavadní členy rady Šrolera, Soukupovou a Šejvlvou a též za KSČ Frant. Lehkého potvrdila i nadále. Za tajemníka byl doporučen Václav Faltus.

V roce 1990 došlo po 40 letech ke skutečně svobodným volbám do parlamentu, ale i do nového obecního zastupitelstva. OF a KDU-ČSL získaly po 6 mandátech, SZ 1. Starostou obce se stal Václav Faltus. KSČ nezískala žádné místo. Lze říci, že OF bylo pro jedno použití. Bylo nasnadě, že v dalších volbách budou vstupovat jednotlivé politické strany jako ODS, ČSSD, ODA a mnoho dalších. Bohužel KSČ z politické scény nezmizela, převtělila se do KSČM. S odstupem 20 let si můžeme připomenout mnoho výhod – cestování, podnikání, dostatek zboží, svobodné rozhodování, bohužel svoboda a demokracie nám přinesla též mnoho nešvarů, které nám kazí ovzduší. Stálo by za zvážení, zda 20 leté výročí by mohlo být krokem k obnově myšlenek roku 1989 k vzájemnému porozumění a toleranci.

František Slavík

Sametová revoluce

Dvacet let v lidské životě je velmi dlouhá doba, vzpomínám na fronty na párky, pomeranče, toaletní papír, stavební materiál, kola, mrazáky a zkrátka kde co. Vlastně se stála fronta na všechno. Jen mě teď není jasné, kde jsme na to vzali tolik času...

Nedá se říci, že by revoluce přišla úplně nečekaně, signály chodily ze všech stran o tom, že je situace dlouhodobě neudržitelná, ale lidé byli zdeptaní a unavení, nebyl tu žádný impuls. Až přišlo výročí Anežky České, a občané chtěli uctít památku velké osobnosti našich raných dějin. Jenže nastal problém, KSČ ji nechtěla uctívat a nikdo jiný nesměl, protože byl zákaz shromažďování. A tady poprvé národ ve velké míře dal najevo neposlušnost, zvedl hlavu a na oslavy se vydal. A represe, které nastaly, přilily jen oleje do ohně, který se začal rozhořivat. Celý rok byl takový neklidný a 17. listopadu to vypuklo. Měli jsme strach, co se bude dít, ale vím, že jsem tenkrát naprosto věřila tomu, co ukazovali v televizi, co se dělo v Praze. Můj kamarád Pavel tomu nevěřil, říkal, že média jsou média a komunisti jsou také lidi a nepřijdou proti svému národu, a hned druhý den se vydal do Prahy. Přijel, řekla bych, vnitřně rozladěn a nešťastný z toho, čemu věřil, a potvrdil vše, co se říkalo. Potom přijeli kluci, co v Praze študovali, a ti vypravovali věci.

V Nekoři jsme se scházeli tři rodiny Adamcovi, Glonkovi a Holancovi a bavili jsme se o tom, že je potřeba založit OF, dohodli jsme se, že každý z nás zajde za sousedama a poptá se, zda by neměl zájem. Vzpomínám si, že reakce byli různé, ale stále převládal strach, velká většina sympatizovala, ale pro klid v rodině a pro strach z toho, že se to může zase otočit, bylo znát obavy. Nápad založit OF jsme neměli v Nekoři jediní, také Dr. Kučírek, Adamec Karel, Poláček Jan, Josef Kulhavý a také Zdeněk Lux z Bredůvky se zapojili do organizování veřejného setkání.

Postupně jak čas ubíhal, tak narůstala i radost ze změny režimu, elán a nadšení bylo obrovské. Do zastupitelských orgánů se dostali lidé, kterým jsme věřili. Začala se obnovovat řemesla. Jen si vzpomeňme v jak krátkém čase se v našich šedivých a opryskaných městech začala obnovovat oku lahodící malebná náměstí. Také okna plná květin jsme okoukali od rakouských sousedů, kam jsme se najednou mohli bez problému jet podívat...

Marie Glonková

K tématu událostí před 20 lety se vrátíme ještě v příštím čísle popsáním událostí v obecní kronice. Pokud by jste i vy chtěli pomoci dokreslit tuto nedávnou historii v naší obci svými vzpomínkami či fotografiemi, budu vám velmi vděčný. Já sám tyto události prožíval mimo obec během základní vojenské služby... Předem děkuji za vaše příspěvky. Kontakty jsou uvedeny na poslední stránce zpravodaje....

Jiří Pomikálek

Neobvyklý koníček

Pokračujeme v našem seriálu o neobvyklém trávení volného času některých nekořáků. V nekořském zpravodaji můžeme v letošním roce sledovat cestovatelské kroky Martina a Zuzany Kocmánkových. Před několika lety jsme s Martinem navštívili Egypt, dnes nás provázejí po svých cestách po Asii. Proto jsme se rozhodli jejich neobvyklý koníček přiblížit ještě z jiné stránky:

Jak se k cestování dostali? Cestování asi mají v krvi od mládí, u paní Zuzany od cest s rodiči do Bulharska vlakem, což bylo tehdy také docela dobrodružné, Martin s rodiči v mládí také jezdil: „Naši vzali auto a jeli do Jugoslávie na blind, našli kemp a jezdili jsme po Jugoslávii na výlety....“ Tehdy bylo cestování omezeno, nutné bylo získání devizového příslibu. Po otevření možností po revoluci zcela nezávisle na sobě začali cestovat....

Martin uvádí další důvod, který asi zdědil: „Už děda jezdil na motorce po republice, otec také i s maminkou, od roku 1995 jsme s kamarády jezdili na motorkách po Čechách a na Slovensku a až na Ukrajinu....“ Takové cesty na motočundru absolvoval asi sedmkrát, později na lepších motorkách i v Rakousku i Itálii....V roce 2002 při cestě do Egypta jel nezávisle s kamarádkou, nechtěli cestovat s cestovkou, a vyzkoušel si, že to jde a že je to zajímavé a dobrodružné... Když se seznámil s paní Zuzanou, zjistili, že je to společný koníček. Oba snili o cestách, o místech kam se vydají, shodli jsme se, že nemohou ležet celou dovolenou na pláži, chtěli jezdit a poznávat.... Paní Zuzana měla za sebou podobné cesty – cestovala sama na Bahamy, do Indie a Sri Lanku....

Snili tak dlouho, až se odhodlali k společné cestě na Srí Lanku, kde byli v roce 2007 na 18 dní.

Co všechno představovala následná půlroční cesta po Asii? Neměli plán, plánovali operativně až tam, podle toho co stihnou, kam se až dostanou, a až si odpočnou i na plážích.... Přesto se snažili předem zjistit, co se dá - kde třeba sehnat jednotlivá víza – některá v Česku, některá v jiných zemích – do Thajska například u nás, v Thajsku do Kambodže a Laosu, do Indie pouze u nás

Když se vybere oblast, je potřeba zvolit místo kam přiletí – což je někdy důležité. Na příklad do Bangkoku je možné získat třívstupové vízum, to nevěděli a tak při všech třech vstupech do tohoto místa si museli zaplatit nové....

Cestu v takovém rozsahu asi nelze dopředu do detailu připravit, získávali zkušenosti od ostatních, které potkávali, a pak se to dle místních podmínek upřesňovali. Využívali tištěný český průvodce a i koupený místní průvodce, po použití jej zase v místě prodali, někde byly informace přesné, jindy se výrazně lišily....

Letenka byla nejvýhodnější prostřednictvím Egypt air s mezipřistáním v Káhiře, pak Bombej a Kuala Lumpur v Malajsii. Věděli, které země chtějí navštívit, a chtěli si v Malajsii odpočnout na ostrově Tiomanu - až na onen ostrov to z Čech trvalo 2,5 dne.

A které všechny země navštívili? Malajsii, Singapur, Borneo, Brunej, Filipíny, Bangkok v Thajsku, Laos, Kambodžu, opět Thajsko – Bangkok , Indii, zpět do Bangkoku, kde si potřetí kopili vízum, Indonésii – Bali, přes Malajsii do Egypta a domů....

Z poutavého vyprávění Zuzany a Martina vyplývají další detaily cesty:

Je potřeba zjistit si očkování do určitých oblastí, sice není povinný mezinárodní očkovací průkaz, ale alespoň ta základní očkování je potřeba mít - tyfus, břišní tyfus, žloutenka, samozřejmostí je i mít s sebou antimalarika. Měli s sebou spoustu léků i prostředek na čištění vody – Martin v Malajsii prodělal zápal plic - úroveň zdravotnictví tam byla poměrně dobrá, což je překvapilo, byli připraveni na horší, oceňovali velmi profesionální přístup, v Indonésii přišla chřipka, nevyhnuły se jim trávicí problémy způsobené zejména častým používáním palmového oleje ve velké většině místních pokrmech... Cestovní pojištění měli sjednáno na půl roku, tam zaplatili lékařský zákrok, tady pak uplatnili proplacení. „*Kuriozitou byla SMS s kamarádem o tom, jak se pozná slepé střevo mimo civilizaci...*“ , dodává Martin

Finanční prostředky jsou další kapitola. Ukončili pracovní poměr a jeli si do Anglie vydělat na cestu po Asii, na inzerát se podařilo práci sehnat a znamenalo to půl roku práce na půl roku cesty. „*V bohaté zemi jsme vydělali a jeli to utratit do chudé země...*“ přibližuje Martin. Něco hotovosti nosili u sebe po kapsách, pásek s komůrkami na peníze byl samozřejmostí, a co nejvíce vyžívali bankomaty....

Věci s sebou jsou limitovány vahou v letadle, na dlouhé lety až 30kg + osobní zavazadlo, na kratších linkách je limit mnohem nižší... „*Na Filipínách mezi ostrovy byl limit 15kg, měli jsme víc, tak jsme vybrali z batohu věci a dali je na sebe a podařilo se projít...*“ líčí paní Zuzana

Jak se dorozumívali se svými blízkými? Mobilní síť funguje na SMS téměř všude, používali hodně ke kontaktu internet, psali zázitky na webové stránky. Ne všude však bylo připojení, někde bylo na místní poměry drahé, zjišťovali to vždy přímo v místě, v lepších zemích v ubytovnách většinou byl internet zaveden...

Ubytování využívali to nejlevnější – pro turisty a batůžkáře, cena za pokoj pro dva byla v přepočtu kolem 100 Kč, někde třeba i 1 dolar, někde i za 1 dolar s elektřinou od 18 do 21 hodin - v Indii za 10 rupií (3 Kč) dostali kýbl teplé vody... přespávali i na lodích, autobusech, letištích... „*V Kambodži, když šla několik hodin elektřina, místo aby v kuchyni vařili, všichni sledovali televizi...*“ doplňuje paní Zuzana.

K cestování využívali hromadnou dopravu, turisty se jinak snaží většinou všichni nějak obrát... „*Někde není z letiště hromadná doprava a nikdo vám nevysvětlí, jak to funguje, na jednom letišti v Malajsii nebylo nic jiného, jen taxikáři, kteří chtěli velké peníze, ještě se vysmívali, že nám nic jiného nezbyde, šli jsme na stopa a stopli hned auto, zastavili nám zajímaví lidé, kteří nás pak vzali i do džungle*“ ,“ líčí Martin.

Párkrát stopovali na kratší vzdálenost, dodávky běžné stopaře sbírají, cizinec platí víc, to je pravidlo, není problém mávnout na civilistu, při známosti ceny bez problémů odveze. Využívali autobusy, dodávky, džípy, tříkolky, oslí i koňská spřežení...jednou se v Indii oba nevešli na jedno koňské spřežení a pak závodili, kdo bude v místě cíle dříve....

„*Indie je úřední stát, třeba i koupením lístku na vlak člověk stráví půl dne – vyplnit formulář, pak čekat několik hodin na lístek a pak se teprve člověk dozví zda je místo....ve vlaku může být jen určitý počet cizinců – pokud by jich bylo více, hrozí teroristický atentát...*“ popisuje další zkušenosti Martin. Ve vlaku z Kalkaty do Varanásí měli strach, v rámci etnického násilí tam vypalovali vlaky... Člověk ve vlaku, který je měl hlídat, byl stále v lihu, místo 18 hodinové cesty to trvalo skoro 48 hodin, seznamy cestujících jsou vyvěšeny na nádraží i ve vlaku na vagoně

Strach má člověk tak trochu pořád, když dopravní prostředek měl sjeté pneu, tak raději nejeli... V Himaláích využili džíp na pravidelné lince – občas prý i ten někde spadne, i autobus. „*Někdy jezdi jak divoši, šofér běžně kromě jízdy veze i nějaké zboží někam, zajeďe si a pak to dohánějí zvýšenou rychlostí*“ ,“dozvídáme se podrobnosti.

A co jídlo? K jídlu mají oba kladný vztah, rádi koření, pestrou kuchyni, na jídlo se těšili. Velký vliv má Čína, všude je hodně Číňanů nebo Indů a tak je v jídelnách k dispozici buď rýže nebo nudle.

Jedli spíše v jídelnách než v restauracích... U moře jsou v nabídce dary moře – ryby, krevety, krabi... vše co rybáři vyloví, umí to nakofenit, někde až příliš, a tak je vhodné při speciální objednávce chtít spíše méně pálivé. Pestrá je thajská kuchyně – hodně bylinek, čerstvých ingrediencí, pečivo je všude k dispozici velmi málo, většinou sladké a drahé.... Filipíny – téměř bez zeleniny – rýže a maso, krvavá omáčka, indická kuchyně - koření, brambory, ty jinde nebyly, a spousta chutí. V Indonésii navštívili českou restauraci U Švejka a dali si česnečku a karbanátek....

Ochutnali neobvyklé věci – smažené kobylinky, cvrčky, červy, ochutnali spoustu druhů ovoce nám téměř neznámého, ovoce je přístupné, levné, čerstvé..... „*Jednou jsme si koupili ovoce, které nám nechtunalo, večer v restauraci nám přítel vysvětlil, že se jí ta druhá část, kterou jsme vyhodili...*“, říká paní Zuzana.

Čecha jistě zajímá i jaké je kde pivo? „*Pivo bylo skoro všude dobré, v Laosu nejlepší, je to sice zanedbaná země, ale pivo mají dobré, nejlevnější bylo na Filipínách - litr za patnáct, v Malajsii nejdražší, v Indii nejsilnější, po třech pivech člověk odpadne...*“ pohotově podává informace Martin.

Zažili toho spoustu dalšího, v Káhiře při přistání dostali s letadlem smyk; na Tiomanu Martina něco štíplo, místní se seběhli, čekali, že to hodně oteče, a ono nic; v jednom místě jim netopýr kradl v noci banány; měli šváby v pokoji, krysy na chodbě.....

Povídání by toho bylo na knihu, vše je podrobně zaznamenáno na webových stránkách www. Kajmanci.bloger.cz, ze kterých citujeme několik vět ze závěrečného hodnocení:

„*Celkem jsme spali v 89-ti hotýlcích či guest housech, 15 nocí jsme strávili v letadle, lodí, vlaku či autobusu, 4 krát jsme spali na letišti. Dohromady 15 krát jsme nastupovali a vystupovali z letadla a 19 krát jsme pluli lodí. Autobusů, taxiků či tuktuků bylo nepočítaně.*

Ale vás asi zajímá, kde se nám nejvíce líbilo. Posuzovali jsme to podle přístupnosti země, dostupnosti a ceny atrakcí, ceny a kvality dopravy, jídla, piva, hotelů a také a vlastně hlavně podle vřelosti obyvatel a celkového dojmu. Tak asi v Indii. Na dalších třech místech by se umístila Indonésie, Laos a Filipíny. Zcela propadlo Thajsko.

Ve všech zemích bylo zjevné, že lidský život tu nemá takovou hodnotu, jako u nás v Evropě. Budme rádi, že jsme se narodili v Čechách či na Moravě. Viděli jsme tisíce chudobných lidí, kteří bydlí v odporných igelitových či lepenkových slumech. Někteří nemají ani tu igelitovou chatrč. Prostě spí s kartáčkem na zuby jen tak na ulici. Zase na druhou stranu jim tam nechumelí...“

A kam se chystají na další cestu? Rádi by do Číny, Mexika, na Azorské ostrovy... Jiří Pomikálek

Záchranáři v Nekoři

Ve dnech 18.-21. června 2009 se v Nekoři a blízkém okolí uskutečnil diskusní seminář pro psodvy složek Integrovaného záchranného systému ČR (tj. PČR, MP, Záchranné brigády kynologů, Hasiči ...), pod názvem „WILDNERNESS SEMINAR 2009“. Tématem bylo praktické vyhledávání pohřešovaných osob v terénu a metodika vedení pátracích akcí. Hlavními hosty a lektory školení byli paní Kristine Black – coordinator Office of the Sheriff Country of Santa Clara, Kalifornie, USA (koordinátorka kanceláře policie v Santa Clara pro záchranné práce) a Christopher Morgan – Sheriff Santa Clara, Kalifornie, USA. Díky přednáškám těchto hostů jsme měli možnost porovnat systém a organizaci pátracích akcí v USA a v naší republice. A není se čemu divit,

všichni jsme se shodli, že systém v Kalifornii je přeci jenom propracovanější než u nás. Naše postupy jsou uzpůsobeny prostředí a podmínkám, které nám ČR dává. Na konci přednášek nám paní Black se svým psem Klausem ukázala praktický postup pátrání v terénu. Ukázka to nebyla snadná! Vybrali jsem místo, kde se mohla setkat s různými projevy proudění vzduchu, které jsou pro české hory typické. Podle slov paní Black se tyto změny proudění vzduchu v Kalifornii téměř nevyskytují. I přes tyto záludnosti si se zadaným úkolem poradila a všechny osoby našli.

Nové poznatky z tohoto semináře mělo možnost několik zúčastněných psodůů z našeho regionu převést hned do praxe o pár dnů později, kdy byli povoláni na „ostrou akci“ ke Klášterci nad Orlicí. Tam se při noční bojové hře ztratila 10tiletá dívka. O pár hodin později byla nalezena u cesty poblíž Nekoře.

Rád bych ještě touto cestou poděkoval Sboru dobrovolných hasičů a Mysliveckému sdružení v Nekoři za pomoc a vstřícnost, která nám pomohla k hladkému a zdárnému průběhu tohoto semináře. Velký dík patří též sponzorské firmě DIBAQ z Helvíkovic.

Všem se v Nekoři líbilo a doufám, že se sem účastníci semináře budou rádi vracet a to nejen za pracovními povinnostmi, ale především za odpočinkem a krásou Orlických.

David Hynek – Záchranáá brigáda kynologů Pardubického kraje

Vzpomínky na tábor

Tábor Bohousová 2009 - Andrlák

Přijeli jsme a seznámili jsme se. Bylo nás tam 50, z toho 10 vedoucích. Cílem celého tábora bylo vystoupat na Andrlák.

Nejlepší na táboře bylo: Koupali jsme se v řece, sjížděli jsme řeku na člunu. Další den jsme se měli dostat po laně přes

řeku, potom jsme šli po skupinkách lesem a tam jsme měli různé disciplíny, dál jsme šli podle fáborků a došli jsme ke skále, kde nás čekali vedoucí, tam jsme slanili desetimetrovou skálu a šli jsme zpátky do tábora. Další den k nám do tábora přijel záchranář horské služby a zároveň to byl spisovatel, něco nám pověděl o záchraně, přečetl nám pohádku z knížky, kterou on sám napsal, jmenovala se „Pohádky z Orlických hor“. Bohužel jsme zapomněli, jak se ten pán jmenuje.

Nelíbila se nám jedna hra: museli jsme si vysypat svoje kufrý a vzít si na sebe pláštěnku a jít přes celý les. Tábor se vydařil, bylo to super.

Nikola Pomikálková, Honza Pomikálek

Myslivecké sdružení Nekoř

Zasad' strom, nebo pro něj najdi místo...

I v letošním roce pokračovali nekořští myslivci na několika vhodných místech v okolí obce s výsadbou remízků. Od meze na Bílém kopci na Vejrově přes Faltusův kopec u Bořítavy po Černý kopec na Bredůvce vyrostlo 5 oplocenek, ve kterých jsou mimo jehličnanů a keřů vysázeny i ovocné stromky, které zpestří do budoucna naši přírodu. Oplocení je důležité z toho důvodu, že srnčí i jiná zvěř je tak překvapená z toho, že po

letech najednou mezi lány něco roste, že se každý srnec nezapomene svými parůžky na stromeček podepsat.

Myslivci děkují vlastníkům, kteří jim na svých pozemcích výsadby povolili, a doufají, že se najdou další místa, kde do budoucna vyrostou další remízky. Vlastníky vhodných pozemků prosí, aby se v případě souhlasu s výsadbou (nesmí být ale například v rozporu s nájemní smlouvou se zemědělským podnikem) obrátili na jednatele mysliveckého sdružení Zdenka Dvořáka. *Libor Matyáš*

Základní škola Nekoř

Zaměstnanci a žáci Základní školy Nekoř děkují touto formou členům Mysliveckého sdružení Nekoř za vydatnou pomoc při rozřezání a rozštípaní dřeva pro potřebu školy. Dále děkujeme všem rodičům, kteří nám pomohli při natírání jeviště našeho divadelního amfiteátru. Obecně lze říci, že si vážíme každé pomoci a i do budoucna budeme rádi za každou pomocnou ruku, radu či dar.

PaedDr. Petr Bouška, ředitel ZŠ Nekoř

Mateřská škola Nekoř

Píše se 1. září 2009 – významný den pro děti, které nastupují do mateřské školy nebo do školy základní. Mateřskou školu může v současné době navštěvovat 26 dětí, neboť počet je omezen kapacitou. Děti jsou do MŠ zařazeny na základě přijímacího řízení, jsou vybírány dle kategorií školského zákona: 1. předškoláci 2. děti pracujících matek 3. děti z obce Nekoř 4. děti dle věkového rozložení.

V letošním roce čeká na děti spousta překvapení a účast na různých společenských akcích. Vystoupení pro seniory v KD, vítání občánků v Nekoři, Mikulášská besídka, Vánoční besídka, Karneval, Velikonoční výstava, divadelní představení v Žamberku, Den země, Rej čarodějnic, Svátek matek, MDD, Pohádková cesta, Zoo koutek a Dinopark ve Vyškově, akce Semafar a Slavnostní rozloučení se školáky. Děti též navštěvují solnou jeskyni v Žamberku, která prospívá jejich zdraví.

Kolektiv zaměstnanců MŠ ve spolupráci s rodiči se snaží dětem prostředí co nejvíce zpříjemnit. Podarilo se nám získat dotace EU v hodnotě 50% na mléčné výrobky. Velké poděkování patří rodičům i občanům Nekoře, kteří nám pomáhají jak organizačně, tak i s financováním MŠ. Děkujeme za přínos výtvarného materiálu, hraček, ovoce a zeleniny do školní kuchyně.

Cílem naší školy je rozvíjet osobnost dětí cestou přirozené výchovy, položit základ celoživotního vzdělávání všem dětem dle jejich možností, zájmů a potřeb. Zaměřujeme se především na citovou výchovu. Čas prožitý v MŠ by měl být pro dítě příjemnou zkušeností, radostí a zdrojem dobrých základů do života a vzdělávání. *Vlasta Zářecká*

SDH Nekoř

Nekořský pohár

Závěrečným kláním - Nekořským pohárem pod patronací náměstkyně hejtmanky ing. Romany Línkové byla v sobotu 19. září na hasičském cvičišti v Nekoři ukončena Velká cena Ústeckoorlicka 2009 v požárním útoku.

Již šestý ročník Nekořského poháru přinesl v krásném slunečném dni překvapivé výsledky i rekordní čas v historii Velké ceny v soutěži na nástřikové terče. Držitelem rekordu 20,15 s

je v kategorii mužů od soboty 19. září družstvo Letohrad Kunčice B, které takto v Nekořském poháru zvítězilo, druhé místo obsadili hasiči z Letohradu a třetí příčku získali domácí muži Nekoř. Gratulujeme.

V ženách rovněž dominovala družstva z Letohradu – 1. Letohrad, 2. Letohrad Orlice, 3 Dolní Třešňovce.

Zajímavostí celého klání v obou kategoriích byl fakt, že ti, kteří chtěli získat maximum bodů k vylepšení celkového pořadí ve Velké ceně Ústeckoorlicka 2009 v požárním útoku většinou selhali a naopak si pohoršili. Radní Pardubického kraje Petr Šilar při závěrečném rozdělení cen poděkoval všem účastníkům velké ceny za předvedené výkony a popřál jim mnoho zdraví do další sportovně-požární sezóny.

Jiří Pomikálek

Školení zásahové jednotky – 18. a 19. září - Seč

Na jaře letošního roku se dopracovával záchranný systém pardubického kraje, který zasahuje při živelných a jiných katastrofách. Na návrh HZS Ústí nad Orlicí byla nekořská zásahová jednotka vybrána spolu se čtyřmi dalšími jednotkami z našeho okresu. Důvodů bylo hned několik. Za prvé umístění obce pod Pastvinskou přehradou i aktivní práce a výsledky členů SDH Nekoř, z nichž je zásahová jednotka obce sestavena. Obecní zastupitelstvo zařazení místní jednotky do systému schválilo, z čehož vyplývá i dovybavení jednotky.

Naše zásahová jednotka, v počtu šesti členů, se vydala na školení civilní ochrany obyvatelstva organizované pardubickým krajem. Školení probíhalo na přehradě Seč, kde jsme byli ubytováni v chatkách autokempu.

Dohromady bylo pozváno deset jednotek z Pardubického kraje, z nichž se jeden sbor nedostavil.

Na Seč jsme dorazili ve 13 hodin a ubytovali se ve dvou chatkách. Protože nástup byl až ve 14 hodin měli jsme čas si prohlédnout stavbu hráze a jejího bočního přepadu. Ve 14:00 už jsme byli nastoupeni v zásahových oblecích na zahajovacím nástupu, kde nás zástupci HZS Pardubického kraje seznámili s celým plánem na dva dny. Čekalo nás deset stanovišť, osm v kempu a dvě na vodní ploše přehrad.

V 14:30 začalo školení na prvním stanovišti - plnění pytlů pískem a správné stavění protipovodňových hrází. Dále ukázka druhů pytlů

a protipovodňových vaků a hrází plněných vodou.

Druhé stanoviště bylo zaměřeno na signalizaci civilní ochrany a psychologické školení, jak pomáhat lidem postiženým přírodním živlem nebo jinou událostí.

Poté jsme se přesunuli na přehradu na třetí stanoviště. Tam jsme se seznámili s používáním normé stěny na chytání ropných a jiných škodlivých látek z vodní hladiny. Následovala praktická zkouška roztažení a ukotvení normé stěny (no, žádná sranda, docela jsme se nadřeli a zapotili).

Čtvrté stanoviště bylo zaměřeno na pomoc tonoucímu ze břehu pomocí hozeného lana a vytáhnutí tonoucího na záchranářský člun pomocí podlážky. Po tomto úseku byla večere a volná zábava. První den byl za námi.

V sobotu v 8 hodin byl nástup na páté stanoviště, kde jsme se naučili poznávat symboly nebezpečných látek, práci s ochrannými pomůckami a materiály na jejich likvidaci.

Na šestém stanovišti nás seznámili s vybavením skladu civilní ochrany ve Skutči (elektrocentrály, čerpadla, naftové topení atd.)

Na sedmém stanovišti jsme shlédli obrázky několika druhů závalů budov a výkopů, způsoby a postupy při odstraňování sutin a vyprošťování osob.

Osmé stanoviště nás proškolovalo v záchraně člověka při zástavě dechu a srdce. Vyzkoušeli jsme si to osobně na figuríně. Pak jsme

si cvičně vyprostili člověka z vozu po autonehodě a nasadili krční límec.

Na devátém stanovišti nás čekala praktická ukážka stavění a bourání vojenských stanů, jejich výbava s lehátky i základním vybavením (oblečení, ešus, hygienické pomůcky - vše patřilo dříve armádě ČR).

Na posledním desátém stanovišti jsme si prohlédli vybavení kontejneru na rychlé nasazení. Je v něm uložen nafukovací stan (pro asi dvacet osob), který se nafoukne za sedm minut. Když je potřeba, dá se i vytápnět. V kontejneru je kuchyňka se základním vybavením i jídelm (i sunarem pro děti), záchod, sprcha, základní hygienické pomůcky, sady stolů a lavic, elektrocentrála, světelný balon a spoustu jiných věcí. Ohromnou výhodou je možnost převozu (vozem pro převoz kontejnerů) na postižené místo a za hodinu je všechno postavené a funkční.

Školení pro náš sbor bylo poučné a za pět let by mělo proběhnout další, se zaměřením na pomoc obyvateľstvu v nouzi.

Lukáš Kubíček

Obnovení obrázku ve Studenci

V neděli 27. září se na Studeném konala malá slavnost. P. Andrzejem Göttem byl posvěcen obnovený obrázek na vlčkovické cestě ve Studenci. Obrázek obnovili členové Mysliveckého sdružení Nekoř - Josef Kulhavý, Karel Kosek, Miroslav Lux st., Miroslav Lux ml., Kosek Jiří, Kosková Saša, Josef Vacek – Betonárna Jablonné n.O.

Místo je krásně upravené, nechybí lavička k odpočinku, zkuste sami při svých procházkách posoudit... A jaká je jeho historie? Citujeme výtah ze studenecké kroniky, který byl při slavnostním aktu také zmíněn:

O vzniku pouti na Bolestný pátek a Pověst o vlčkovickém obrázku

Ze Studeného do Vlčkovic vede vozová cesta. Na rozcestí na Údolí, Vlčkovice a Studené je na buku obrázek p. Marie. Vypráví se o něm z pokolení na pokolení, že kdysi za dávných dob v těch místech pracovali dřevaři při kácení stromů. Při svačině seděli na skáceném stromu, kmenu a jedli chléb namazaný tvarohem. V tu dobu z větve vedle stojícího stromu snášel se po pavučině malý zelený pavouček zrovna na krajíc jednoho dřvaře. Ten z legrace řekl svým spolupodělníkům: „Já mám přece kus masa,“ a toho nepatrného pavoučka rozmázl nožem na tvaroh a snědl. Někteří říkají za tři dny, jiní zase hned po svačině, se mu udělalo nevolno a pomoc nebyla, zemřel na místě. Jeho pozůstalí a kamarádi dřvaři založily fundaci. Z úroku této fundace sloužila se na Studeném vždy na Bolestný pátek mše svatá a byla pouť. Úroku přibývalo a po letech se sloužila na Studeném „ranní velká“ a odpoledne ještě požehnání. Mši svatou nejdříve sloužil jeden kněz, později dva, ale peněz na fundaci přibývalo tolik, že mši svatou sloužily i tři kněží. Tato dřevařská pouť na Bolestný pátek byla více navštěvována lidmi z okolí než-li na pouť sv. Anny. Přijížděli sem i kramáři s krámký. Tato pouť na Bolestný pátek

se dodržuje i podnes i bohoslužby se konají. Jeho pozůstalí na památku takového neštěstí dali v těch místech u cesty na strom malou kapličku s obrázkem p. Marie Sedmibolestné. Věřící lidé již několikrát kapličku vyměnili. V roce 1950 kapličku (za shnilou) vyměnil Zdeněk Papáček z Kyšperka, který se vrátil z koncentračního tábora po druhé světové válce. Vrátil se s podlomeným zdravím. Na přání jmenovaného a věřících ze Studeného byla posvěcena od v.d.p. faráře Josefa Nouzi za přítomnosti mnoha lidí ze Studeného a okolí. Průvod šel z kostela s družičkami až do lesa na místo, kde se kaplička nachází na buku. První byla na modřínu, když ho čas strávil, dala se na borovici, pak na smrk a nyní poslední je na buku, ale stále v blízkosti toho místa. Jak dlouho budou lidé udržovat to místo v paměti, která se přenáší z pokolení na pokolení jen v ústním podání? To nikdo nevíme!

V roce 1970 obrázek vyměnili manželé Zvercovi, bytem ve Vlčkovcích. Dali tam obraz p. Marie Lurdské. V roce 1973 tento obrázek zničil neznámý vandal.

Jiří Pomikálek, z kroniky vybral Josef Kulhavý

Druhá pohádková cesta

Poslední sobota v prázdninách se stala již podruhé v Nekoři dnem zábavy pro malé děti a jejich doprovod.

Oproti roku 2008, kdy nám přálo počasí a vše se uskutečnilo podle našich představ, tak si letos s námi počasí pěkně zahrálo. Ráno prší, snažíme se zjistit jaký vývoj počasí nás čeká. Otavovali jsme dokonce i letiště, ale zprávy byly každou chvíli jiné. Okolo deváté padá první rozhodnutí- zavoláme starostovi, ať dá do rozhlasu informaci, že v případě nepřízně se vše bude odehrávat na sále KD. Jdeme na sál, uklízíme, děláme prostor a vymýšlíme, které atrakce budou a které nikoliv a jak to tam všechno poskládáme, kdo co bude nouzově dělat a kde budeme končit s poslední zastávkou a jak opečeme dětem buřty. Trvá nám to asi hodinu, doma máme stresové situace a tak, jak se říká, čekáme na tu jedenáctou, která má ukázat.

Oproti tomu, jak bylo, nám jedenáctá ukázala – prší. Čekáme ještě na zprávu z letiště a ta se zdá být optimistická, mělo by přestat a od jedné se začít vybírat, ale věřte předpovědím.... nakonec ale vítězí snaha to všechno uspořádat venku i s rizikem deště.... Starosta dostává další úkol – všechno vrátit zpátky do přírody.

Okolo jedné se začínají všichni scházet na kopci u Duškových, kde se dodělávají masky, a každý se ubírá na svoje stanoviště spolu s atrakcemi a upomínkami pro děti. Na louce u malé přehrady je již připraven traktor od Klasu pro zvědavé návštěvníky, Honzík Čápů s malou střelnicí a Martin Bezstarosti s koňmi a kočárem. Všechno je tudíž připraveno k akci, jenom organizátoři jsou netrpěliví, otázkou je, jestli se maminky, tátové a prarodiče se svými ratolestmi nebudou bát vyrazit do nejistého počasí... Věříme však, že po loňském prvním ročníku pohádkové cesty, která se fakt povedla, zvítězí i letos touha po dobrodružství...

Je 14 hodin a první jsou již u Šípkových, kde po registraci u Pavoučic obdrží kartičku a jsou pouštěni na pohádkovou cestu. Postupně přicházejí další a tak všichni šlapeme a soutěžíme u Večernička, nosíme vodu u Kohoutka a slepičky, prolézáme tunely u Krtka, stavíme hrady u Bořka stavitele, hledáme duhové kuličky u Čmeláka, natahujeme struny na housle u Cvrčka, přebíráme hrách, čočku a fazole u Popelky, bojujeme s Piráty, házíme kroužky na cíl u víly Amálky, nosíme kytičky Karkulce, přenášíme míčky u Čarodějnice, střílíme škodnou s hajným Robátkem, u lávky lovíme rybičky Vodníkovi, až dorazíme k cíli, kde každý dostane pamětní medaili a všichni hurá na opěkačku a něco dobrého k zapití.

Na louce nám funguje i provizorní malá hospoda s občerstvením- mezitím již přijíždí Divadlo Úsměv z Ústí nad Orlicí s pohádkou O pejskovi a kočičce, na to se děti strašně těší a úplně se vžívají do celého příběhu. Stálá fronta je za řekou, kde jezdí koně s kočářem. Celé odpoledne vydrželo bez deště a dokonce se objevilo i sluníčko. Vzhledem k nejistotě počasí je účast skoro stovky dětí slušná. Dovolte mi alespoň

tímto poděkovat lidem, kteří celou akci zajišťovali. Věřte, že práce na tom bylo mnoho. Děkujeme sponzorů, kteří na akci uspěli finančně – pan Krejsa z Jablonného, pan Hiclk ze Žamberka, pan Toman z Líšnice a místní pan Miloš Krejsa, Jaroslav Cvejn, František a Zdeněk Slavíkovi, Roman Kalous, Miroslav Zárecký, Jaroslav Novotný, Josef Kolomý, Jiří a Bohuslav Duškovi, Roman Bednář, tesař Jiří Novotný, Jaroslav Lehký, Marie Lehká, Petr Adamec, Sokol Nekoř, Obec Nekoř, Rybáři Nekoř, materiálně a s cenami nám hodně pomohla rodina Jirky Pomikálka, Holancovi z Jablonného, Pepík

Adamec s rodinou, Pepík Puchmeltr, Jirka Faltus, firma Ra+Ja Verměřovice, Myslivecké sdružení Nekoř. Velký dík za celou akci patří všem ostatním, kteří stáli nezištně v pozadí, těm, kteří se starali o občerstvení, zajištění atrakcí, Martinu Bezstarosti s koňmi a Klasu Nekoř. Na závěr bych měl jmenovat, abychom tak řekli duši celé akce, tu, která to všechno před rokem v Nekoři vymyslela... paní Janu Duškovou.

A zveme vás všechny na další ročník za rok a den, poněvadž, jak asi sami uznáte, by bylo škoda s takovou akcí pro děti skončit....

Bohuslav Dušek

LHL 2009/2010

Letos je to již čtvrtá sezóna, kdy tým KLAS Nekoř bude bojovat o co nejlepší výsledky v Lanškrounské hokejové lize. Po uzavření všech přihlášek se letošního ročníku zúčastní 33 týmů z celého okresu. Tyto týmy jsou rozděleny tentokrát do 3 skupin podle výkonnosti. Hraje se dvoukolově, takže malá změna proti předchozím ročníkům.

KLAS Nekoř se po loňském 11 místě zařadil opět do 1 ligy. Čekají nás tedy hned na začátku velmi zdatní soupeři. Jako minulý rok jsme se letos sešli takřka ve stejném složení kromě brankařského postu, kde máme novou posilu. Letní fyzičku jsme opět nabírali těžce, honili při florbale na umělé trávě v Nekoři a od září už jsme jednou týdně začali pilně nacvičovat kombinace na ledě.

První dva zápasy ligy máme již za sebou, kdy jsme v prvním zápase podlehli SOMĚ 3:8, ale ve druhém jsme si spravili chuť a porazili Tatenice 6:0. Všechny další rozpisy zápasů si je možné

prohlédnout na stránkách haly <http://www.tslan.cz/hala> . Zde jsou umístěny tabulky, statistiky a vše ostatní o letošní soutěži.

Musíme také poděkovat našim sponzorům KLAS NEKOŘ a.s. a AGRAL a.s. Bantice, kteří nám přispěli na účast v letošní sezóně. Zveme také nekořské fandky hokeje, aby přijeli do Lanškrouna a svými hlasivkami nás podpořili a vyhecovali k co nejlepším výsledkům.

Jiří Krejsa

Svatováclavský turnaj

Při letošním desátém ročníku tohoto fotbalového turnaje pro mládež 28. září 2009 mezi sebou soutěžily jen tři týmy, v nichž ve všech hráli mladí nekořáci. Vzhledem k probíhající stavbě Volnočasového centra v sousedství hřiště s umělým povrchem a chybějícímu jakémukoliv zázemí nebyly v letošním roce zváni mladí fotbalisté z okolí. Takže bylo jasné, že putovní pohár pro vítěze zůstane doma....

Z míčů a odměn věnovaných pořadajícím Klubem SHM se nakonec radovala všechna mužstva. Vítězství vybojovali FC Nekoř před Qintou a FK Nekoř. Poděkování patří pořadatelům a zvláště bych chtěl poděkovat Víťovi Karešovi, který coby bývalý zkušený fotbalový rozhodčí všechna „nekořská derby“ nestranně odpískal.

Jiří Pomikálek

Cestománie

Asie 2008 – pokračování č.4

V pozdním odpoledni jsme připluli do Kota Kinabalu, hlavního města malajského státu Sabah. Město je také jakousi branou do několika národních parků, jak v moři, tak na souši. Z těch suchozemských je nejznámější národní park Mount Kinabalu se stejnojmennou horou čnicí cca 4100m nad moře. Je častou metou mnoha cestovatelů, protože je nejvyšším vrcholem v jihovýchodní Asii. V lesích parku je také možné spatřit Rafflesii – rostlinu s největším květem na světě vážícím až 10 kg.

Z hotýlku jsme spolu s Mikem šli, prozkoumat město. Na břehu jsme objevili obří tržiště s rudočernými výrobky, ovocem a také s čerstvými dary moře. Mohli jsme si zde vybrat rejnoka, kraba či

To se nepotvrdilo, zato zápal plic ano. Vlhké teplé prostřední, návštěvy klimatizovaných obchodů v kombinaci s promočením tropickým deštěm vykonaly své dílo.

Za několik dní odpočinku jsme si udělali procházku na vyhlídku nad městem odkud je vidět celá zátoka s kotvicími loděmi a ostrovy s rybářskými plovoucími vesnicemi. Když jsme byli opět připraveni pokračovat v putování, tak jsme se rozhodli se pokračovat autobusem dále na východ přes hory do města Sandakan. Bohužel jsme nestihli poslední autobus a tak jsme museli

prespat v jednoduchém hotýlku na nádraží. Jediné co tu bylo, byly restaurace. Čisté s levným, ale výborným jídlem. Tak jsme se rozsoupli, u Indů i u Číňanů. Na závěr u Malajců, kde jsme si dali jejich národní pokrm – satay – marinované masové špízky, které se při konzumaci máčí v arašídové omáčce.

Brzy ráno jsme po klikaté silnici stoupali do horského sedla těsně pod horu Kinabalu. Během hodiny a půl jízdy, po ujetí 90 km, jsme vystoupali z +6 metrů nad mořem do výšky +2950, kde se pak již cesta zase láme dolů směrem k Sandakanskému zálivu. Svahy k sedlu nebyly téměř obydlené, na druhé straně se hustota osídlení a míra obdělávání svahů zvýšila. Kromě tradičních tropických plodin tu pěstují i čaj. Cestou se občas kmitla částečně do mraků zahalená hora Kinabalu se svými ostrými štíty a četnými vodopády. Byla téměř na dosah, ale zdání klamalo. Pohledem zpět jsme viděli moře severozápadního pobřeží. K hoře Kinabalu musíme poznamenat, že v běhu na vrchol je v ženské kategorii držitelkou rekordu rodačka z Čech!!

Asi po dalších dvou hodinách se nám otevřel pohled na pláně směrem k Sandakanu. Palmy, palmy, jenom olejové palmy. Původní porost, kromě malých ostrůvků džungle, navždy zmizel.

V Sandakanu jsme se ubytovali přímo naproti centrálnímu tržišti. Z tržiště jsme pozorovali vykládání ulovených ryb. Za městem byla plovoucí rybářská vesnice, do níž jsme ostýchavě vstoupili. Na druhé straně města jsme našli malé tržiště, kde byly ceny poloviční a ještě byli rádi, že si dáváme. Ochutnali jsme grilovaná kuřecí srdíčka a pečivo z těsta podobného našim koblihám plněného kokosovým džemem a polité a jakýmsi lahodným sirupem. Přes všechny dobroty jsme však na čerstvou zeleninu a mléčné výrobky pouze vzpomínali.

Netrvalo to ani den a přijel Mike, s kterým jsme zde trávili společně večery klábošením o cestování, naši pozornost občas vyrušili pobíhající hlodavci.

V Sandakanu jsme si zařídili výlet do džungle. Rozloučili jsme se s Mikem s nadějí, že se potkáme za několik měsíců někde v Indonésii. Poslední den jsme nasadili do busu směřujícímu k vesnici Sepilok, kde začal náš první plně organizovaný výlet.

krevety a prodejci nám je, samozřejmě po předchozím ujednání ceny, hned připravili. Jako přílohu jsme si dali překvapivě chutné mořské řasy či jakýsi knedlík vyrobený z dřene palmy. Koupili jsme si lahodné a u nás vzácné ovoce zvané rambutan a mango- stan, k pití jsme si nechali naštípnout kokosový ořech a slánkou ho vysáli.

Druhý den večer jsme poznali vysokou úroveň místního lékařství, kdy jsme museli vyhledat pomoc s podezřením na malárii.

prespat v jednoduchém hotýlku na nádraží. Jediné co tu bylo, byly restaurace. Čisté s levným, ale výborným jídlem. Tak jsme se rozsoupli, u Indů i u Číňanů. Na závěr u Malajců, kde jsme si dali jejich národní pokrm – satay – marinované masové špízky, které se při konzumaci máčí v arašídové omáčce.

Brzy ráno jsme po klikaté silnici stoupali do horského sedla těsně pod horu Kinabalu. Během hodiny a půl jízdy, po ujetí 90 km, jsme vystoupali z +6 metrů nad mořem do výšky +2950, kde se pak již cesta zase láme dolů směrem k Sandakanskému zálivu. Svahy k sedlu nebyly téměř obydlené, na druhé straně se hustota osídlení a míra obdělávání svahů zvýšila. Kromě tradičních tropických plodin tu pěstují i čaj. Cestou se občas kmitla částečně do mraků zahalená hora Kinabalu se svými ostrými štíty a četnými vodopády. Byla téměř na dosah, ale zdání klamalo. Pohledem zpět jsme viděli moře severozápadního pobřeží. K hoře Kinabalu musíme poznamenat, že v běhu na vrchol je v ženské kategorii držitelkou rekordu rodačka z Čech!!

Ze Sepiloku jsme jeli dvě hodiny busem a pak přepluli řeku Kinabatangan do tábora na pokraji džungle. Hned po ubytování nás průvodci nalodili do loděk. Měli jsme štěstí, nepršelo, a viděli jsme stádo divokých slonů při večeři u řeky, starého, asi třicetiletého orangutana, který si dělal noční lože z větví v koruně stromu, dlouhoocasé makaky, ale také velmi zvláštní proboscis-nosaté opice. Dospělé opice mají velké nosy, asi jako Křemílek či Vochomůrka, velké pupky a hlavně, samci mají 7 až 9 opičích manželk!!!

Druhý den ráno jsme opět křižovali 150 metrů širokou řeku. Tentokrát jsme ve větvích stromů pozorovali vzácné a krásné hornbilly, ptáky podobné tukanům.

Ještě též den jsme se vrátili přes hory do Kota Kinabalu. Výlet na Mt. Kinabalu jsme vzhledem k vysoké ceně vynechali, museli jsme se opět spokojit s pohledem na majestátní horu pouze ze zašpi-něných oken autobusu. Večer jsme šli na trh a na poslední pivo. Zaplatili jsme mladíčké dívce, která pak na sousedním stole začala psát úkoly. Děti tu pracují již od útlého věku. Ti šťastnější si v tu chvíli na ulici hráli s pet lahví fotbal.

Následující den jsme poměrně vyspělou Malajsii opustili. Malajsie nabízí velmi zajímavé turistické atrakce, bohužel mnohé byly pro nás z důvodu vysoké ceny nedostupné. Přesto ji opouštíme s batohy plnými zážitků a nových poznání. Letadlo, ze kterého jsme shlíželi na malé korálové ostrůvky, mířilo v četných turbulencích k filipínským ostrovům, cíli naší další cesty.

Pokračování příště

Martin a Zuzana Kocmánkovi

Pozvání

kapela Wejvrat vás srdečně zve na

COUSTRYBÁL

Sobota 28. listopadu 2009 od 20,00 sál KD Nekoř hraje **Trumf** a jako hosté **Wejvrat**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Přivítali jsme do života

Krejša Ondřej

Bednařík Martin

Brožek Tomáš

Kadič Martin

Kliková Daniela

Jošt Dominik

Rozloučili jsme se

Novotná Jiřina

Železná Věra

Významného životního jubilea se dožívají v období 1.10.2009 – 31.12.2009

60 let Krupička Petr

Krejsová Aloisie

Kalousová Marie

Dostál Jiří

Chládková Růžena

85 let Prikner Ferdinand

70 let Pácha Jaroslav

82 let Dolečková Irena

86 let Balášová Ludmila

75 let Kolda František

Šmok Pavel

87 let Bednářová Emilie

Priknerová Alena

83 let Bubnová Marie

Kučírková Pavlína

Bednářová Miroslava

Srdečně blahopřejeme

Marie Glonková

Poznáte...?

V posledním čísle jste si mohli prohlédnout fotografie těchto nekořských chalup:

Šrolérovo - majitelé Josef a Josefa Šrolérovi, Nekoř 288; **Faltusovo** - majitel Libuše Faltusová, Nekoř 160; **Zbořilovo** - majitelé PhDr. Lenka Krchňavá a MUDr. Jaroslav Krchňavý, Pardubice

A co tyto? Poznáte...?

Uzávěrka příštího čísla je 30. listopadu 2009, příspěvky možno zanechat na obecním úřadě, případně zasílat faxem na telefonní číslo 465 625 122 či na e-mailovou adresu pomikalek@wo.cz www.nekor.cz

Nekořský zpravodaj, vydává Obecní úřad Nekoř

Redakční zpracování Ing. Jiří Pomikálek. Do tohoto čísla přispěli: Josef Dostálek, František Slavík, Marie Glonková, David Hynek, Nikola a Honza Pomikálkovi, Ing. Libor Matyáš, PaedDr. Petr Bouška, Vlasta Zářecká, Lukáš Kubíček, Josef Kulhavý, Bohuslav Dušek, Jiří Krejsa, Martin a Zuzana Kocmánkovi, Ing. Jiří Pomikálek, foto: autoři příspěvků, Jiří Krejsa, Josef Dostálek, Ing. Jiří Pomikálek. Tiskne GRANTIS s.r.o. Ústí nad Orlicí. Sazba JP.Registrováno pod evidenč. číslem MK ČR E 11099 náklad 300 výtisků, cena 10,- Kč

číslo 4 Podzim 2009